

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010572
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6421010572.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na verejnom zasadnutí dňa 8. februára 2023 v trestnej veci obžalovaného W. U. za prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 05.10.2022, sp. zn. 2T/125/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného W. U., nar. XX.XX.XXXX v R. D., trvalým pobytom J. XX,

u z n á v a za vinného

z prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Tr. zák.,

pretože

dňa XX.XX.XXXX v J., č. XXX na pozemku pri rodinnom dome z kabíny kolesového traktora zn. U., typ XXXX, červenej farby, C.: XXXXXX, č. motora XXXXXX, ktoré bolo v tom čase dočasne vyradené z evidencie, neoprávnene odstránil prinitovaný štítok s vyššie uvedenými identifikačnými údajmi a na jeho miesto prinitoval iný výrobný štítok, ktorý obsahoval identifikačné údaje kolesového traktora zn. U., typ XXXX, C.: XXXXXX, č. motora XXXXXX, ktorý si objednal na internete, a to z dôvodu zmeny prednej nápravy, v snahe dosiahnuť zosúladenie technického stavu s vykonanými zmenami, vrátane zmeny identity motorového vozidla,

t e d a

použil ako pravé identifikačné číslo, výrobné číslo a výrobný štítok iného motorového vozidla

za to sa o d s u d z u j e

podľa § 220 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, veta pred čiarkou, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 500 (päťsto),- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný W. U. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zak. č. 300/2005 Z.z. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. f) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. a z prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z.. na tom skutkovom základe, že

na základe súhlasu majiteľa W. K., nar. XX.XX.XXXX, mal dlhodobu zverený do užívania traktor zn. U. XXXX, červenej farby, C. XXXX, č. motora XXXX, pričom o každom použití mal W. K. upovedomiť, avšak v presne nezistenom čase dňa XX.XX.XXXX bez jeho vedomia na pozemku rodinného domu č. XXX v obci J., okres U., odstránil z kabíny traktora prinitovaný štítok s vyššie uvedenými identifikačnými údajmi a na jeho miesto prinitoval iný identifikačný štítok, ktorý si objednal na internete, na ktorom boli uvedené identifikačné údaje U. XXXX, výrobné č. XXXX, typ motora XXXX a týmto spôsobom si chcel traktor, ktorý mu bol daný do užívania, ponechať, čím majiteľovi W. K. spôsobil podľa odborného vyjadrenia škodu minimálne 2 480 Eur,

Za to mu bol uložený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a bola mu ustanovená skúšobná doba v trvaní 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 11.10.2022, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 29.11.2022.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj na časť jeho odôvodnenia, s ktorými sa však nestotožnil. Uviedol, že napriek vykonanému dokazovaniu nenaplnil svojím konaním všetky zákonné znaky skutkových podstát obidvoch prečinov, ktoré mu boli kladené za vinu.

Pokiaľ ide o trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 Tr. zák., objektom jeho ochrany je vlastníctvo veci a predmetom útoku cudzia vec, ktorá bola páchatelovi zverená. V ďalšom definoval pojmy vlastníckeho práva, ako aj cudzej veci a dal do pozornosti nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II ÚS 382/2018 z 15.11.2018, z ktorého vyplýva, že otázku vlastníckeho práva k veci pri tomto trestnom čine musia konať orgány posudzovať podľa príslušných ustanovení občianskeho hmotného práva, keďže Trestný zákon túto problematiku samostatne nerieši a až na základe takéhoto posúdenia môžu dospieť k ústavne konformnému záveru o tom, či páchatel nakladal s cudzou vecou.

V danom prípade nedošlo k naplneniu objektívnej stránky stíhaného prečinu, nakoľko bolo nesporne a jednoznačne preukázané, že vlastníkom predmetného traktora zn. U. je práve on. Okresný súd nesprávne posúdil túto právnu otázku, a preto dospel aj k nesprávnym právnym záverom. Z listinných dôkazov a výpovedí svedkov U. D., D. H. a K.. S. D. vyplynulo, že sa dohodol s osobou poverenou na predaj predmetného traktora o jeho kúpe, následne ho aj prevzal a riadne zaň zaplatil dohodnutú kúpnu cenu 1.000,- Eur. Takýmto postupom sa stal prevzatím veci výlučným vlastníkom predmetného traktora, čo vyplýva z ust. § 588 Občianskeho zákonníka. Uvedení svedkovia zároveň vyvrátili tvrdenia svedka poškodeného, že predmetný traktor mal byť kúpený pre neho, t.j. do vlastníctva poškodeného.

Okresný súd nesprávne posúdil vznik vlastníctva k predmetnému traktoru v prospech poškodeného len na základe evidencie na okresnom dopravnom inšpektoráte, na ktorom ako vlastníkom figuroval práve poškodený, keďže samotný zápis poškodeného v technickom preukaze mal vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníctva iba pomocnú funkciu a nie je právnym titulom nadobudnutia vlastníctva k motorovému vozidlu. Navyše vo výpovediach týchto svedkov, ako aj svedka S. S. a N. U. oproti výpovediam svedka poškodeného, jeho brata svedka W. K. a svedka N. C. týkajúcich sa spôsobu samotného prepisu, existovalo viacero rozporov a nebolo zrejmé, ako došlo k zápisu vlastníckeho práva poškodeného do evidencie. I. vypovedajúci v prospech poškodeného síce potvrdili údajné odovzdanie určitej finančnej čiastky, ktorú mu mal poškodený dať, avšak nepotvrdili, že by malo ísť o kúpnu cenu za predmetný

traktor, naviac ani neboli priamymi svedkami rokovaní o kúpe traktora a o údajnom nadobudnutí vlastníctva zo strany poškodeného vedeli len sprostredkovane, a to práve od poškodeného. Okrem toho dôvodom určitej ingerencie poškodeného pri odovzdávaní traktora bola dohoda o jeho súčinnosti pri presune a oprave traktora.

Zároveň zdôraznil, že súd prvého stupňa konal v rozpore so zásadou „ultima ratio“, pretože poškodený si mal svoje nároky napr. na určenie vlastníckeho práva k predmetnému traktorovi alebo nároku na zaplatenie sumy za opravu traktora uplatniť cestou občianskeho súdneho konania, pričom trestné právo by nemalo slúžiť ako nástroj k riešeniu súkromnoprávných sporov, ale malo by byť využívané len ako krajný prostriedok. Taktiež došlo k porušeniu zásady „in dubio pro reo“, pretože vykonané dôkazy v ich interpretácii obžalobou a následne aj okresným súdom majú len charakter podozrenia a nie dokázanej skutočnosti. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o vine obžalovaného je potrebné tieto vykladať v jeho prospech a nie naopak, pričom obžalovaný nie je povinný dokazovať svoju nevinu. Produkované dôkazy nepostačovali na to, aby mohol okresný súd jednoznačne a s istotou, bez akýchkoľvek pochybností, konštatovať, že sa stal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný, že tento je trestným činom a že ho spáchal práve on.

Pokiaľ ide o trestný čin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Tr. zák., okresný súd taktiež dospel k nesprávnym právnym záverom, na základe ktorých ho uznal za vinného aj z tohto prečinu, a to napriek absencii všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty a nesprávnemu výkladu pojmu motorové vozidlo. Keďže tento pojem Trestný zákon nedefinuje, bolo si ho potrebné vykladať v súlade s ďalšími právnymi normami, a to konkrétne v zmysle § 21 ods. 2 písm. e), g) zák. č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a v zmysle § 2 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Predmetný traktor však bol v čase vykonávaných zmien dočasne vyradený z evidencie vozidiel a súčasne vyradený z cestnej premávky, pričom mu boli odobraté tabuľky z evidenčným číslom a osvedčenie o evidencii vozidla, teda z tohto dôvodu nešlo o motorové vozidlo, a preto nemohlo dôjsť ani k naplneniu skutkovej podstaty tohto trestného činu. Tieto skutočnosti jednoznačne preukazujú príslušné vykonané listinné dôkazy.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vo veci rozhodol sám tak, že ho spod obžaloby oslobodí, alternatívne mu vráti vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril poškodený prostredníctvom svojho splnomocnenca písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.12.2022. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ktorú považoval za zákonnú a následne aj na obsah podaného odvolania, s ktorým sa však nestotožnil, keďže v ňom uvedené námietky nepovažoval za dostatočne relevantné. Zdôraznil, že okresný súd rozhodol správne pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu a použitie právnej kvalifikácie, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku detailne vyhodnotil vykonané dôkazy, či už v prospech alebo v neprospech obžalovaného a následne dospel aj k správny právnym záverom.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že vlastníctvo poškodeného k predmetnému traktorovi bolo dostatočne preukázané. Napadnutý rozsudok považoval za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Poškodený a jeho splnomocnenec poukázali na obsah ich písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu a zotrvali na ňom.

Obhajkyňa v plnom rozsahu poukázala na argumentáciu uvedenú v písomne podanom odôvodnení odvolania. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie alebo rozhodol sám tak, že obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby oslobodí.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojej obhajkyne a žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné, následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine a o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané by prihliadal len vtedy, ak by tieto

odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., čo zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne. Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že sa prvostupňový súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, taktiež vznikli pochybnosti o správnosti časti skutkových zistení a zároveň došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona. Z týchto dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám rozsudkom, v ktorom v určitej časti upravil skutkové zistenia v prospech obžalovaného a zároveň v jeho prospech zmenil aj celkovú právnu kvalifikáciu skutku, v dôsledku čoho mu uložil miernejší trest.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, na rozdiel od obžaloby a okresného súdu mal za to, že vlastníctvo poškodeného W. K. k predmetnému traktoru nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané. V tomto smere existujú dve skupiny dôkazov, a to v prospech obžalovaného, ktoré vo svojom súhrne odôvodňujú záver, že práve on je vlastníkom predmetného traktora, a zároveň aj dôkazy v jeho neprospech, ktoré vo svojom súhrne preukazujú, že jeho vlastníkom je poškodený. Napriek vykonaniu rozsiahleho dokazovania nebolo možné vlastníctvo jedného z nich určiť s istotou, naopak v tomto smere pretrvávali nezanedbateľné pochybnosti, a preto nebolo možné jednoznačne konštatovať ani to, že išlo vo vzťahu k obžalovanému o cudziu vec. Pochybnosti v tomto prípade existovali najmä o tom, či kúpna cena bola zaplatená z prostriedkov poškodeného alebo obžalovaného, čo bolo významnou skutočnosťou pre vznik vlastníckeho práva a určenie jeho nadobúdateľa. Nemožno opomenúť ani to, že prístup k predmetnému traktoru mal nielen poškodený ale taktiež obžalovaný, ktorý ho väčšinu času aj reálne využíval. V tomto smere neistotu prehýbilo i to, že kúpna zmluva nebola uzavretá v písomnej podobe, resp., že neexistoval ani písomný doklad o tom, že poškodený mal odovzdať obžalovanému peňažnú hotovosť 1.000,- Eur, resp. 1.500,- Eur na zaplataenie kúpnej ceny za predmetný traktor. Zároveň bolo potrebné prihliadnuť na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdom trestaný, viedol riadny život, čo svedčí o tom, že nemal sklony k páchaniu akúkoľvek trestnej činnosti. Napokon akceptovateľnou bola aj námietka obžalovaného, že zápis vlastníctva v technickom preukaze, resp. v osvedčení o evidencii vozidla, sám o sebe nie je právnym titulom na nadobudnutie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu.

Pri ustálení tohto právneho vzťahu bolo preto potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, pričom o vlastníctve, v prípade pretrvávania sporu, môže v konečnom dôsledku rozhodnúť až príslušný súd v civilnom konaní na základe tzv. určovacej žaloby. Za takejto dôkaznej situácie teda obžalovaného nebolo možné uznať za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 Tr. zák., nakoľko jeho konaním nedošlo k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu, vrátane následku. Okrem vyššie uvedenej zásady bolo potrebné prihliadnuť aj na princíp „ultima ratio“, z ktorého vyplýva, že prostriedky trestného práva majú byť využité pri riešení súkromnoprávných sporov medzi subjektami až ako krajný prostriedok.

Iná dôkazná situácia nastala ohľadne časti skutku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Tr. zák. Z vykonaných dôkazov, tak ako ich v súhrne uviedol okresný súd na strane č. 24 napadnutého rozsudku, vrátane výpovede samotného obžalovaného, ako aj odborného vyjadrenia, bolo jednoznačne preukázané, že skutok, tak ako ho ustálil odvolací súd, sa stal, a spáchal ho obžalovaný.

Jeho odvolacie námietky smerovali najmä k tomu, že nedošlo k naplneniu objektívnej stránky tohto prečinu, pretože predmetný traktor bol dočasne vyradený z evidencie vozidiel, čiže v čase skutku nešlo z hľadiska právneho stavu o motorové vozidlo. Takáto argumentácia však nebola akceptovateľná a nezabavovala obžalovaného trestnej zodpovednosti za túto časť skutku, ktorá bola právne kvalifikovaná, tak ako je to pred tým uvedené. V tomto smere poukazuje odvolací súd okrem zákonných ustanovení, ktoré citoval prvostupňový súd, na ust. § 119a zák. č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ust. § 2 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ust. § 21 ods. 2, § 23 ods. 1 zák. č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách.

Skutočnosť, že motorové vozidlo (predmetný traktor) bolo dočasne, nie definitívne, vyradené z evidencie motorových vozidiel, mala za následok, že ho nebolo možné prevádzkovať v cestnej premávke, pričom držiteľ, resp. prevádzkovateľ ho počas tejto doby nesmel zničiť a muselo byť prístupné príslušným policajným orgánom, avšak v žiadnom prípade nestratilo status motorového vozidla. Objektom trestného

činu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 Tr. zák. je ochrana pravosti, originality a neporušiteľnosti zákonom určených identifikačných údajov motorového vozidla, t.j. ochrana pred akýmkoľvek neoprávneným zásahom do týchto identifikačných údajov, a to vrátane zásahu vlastníka, resp. držiteľa motorového vozidla. Vzhľadom k tomu bolo v tejto súvislosti irelevantným, či predmetný traktor bol v čase skutku dočasne (do 04.06.2021) vyradený z evidencie motorových vozidiel, alebo nie. Táto skutočnosť mohla mať v určitej miere vplyv na závažnosť činu, napr. ak by bol takýto zásah vykonaný na vraku vozidla, pri ktorom by bolo evidentné, že už nikdy nebude prevádzkované v cestnej premávke, čo však nebol tento prípad. Predmetný traktor bol totiž opätovne zaradený do príslušnej evidencie, o čom svedčí aj jeho aktuálna evidenčná karta vozidla. Z tohto dôvodu, ako aj z hľadiska cieľa obžalovaného, ktorý chcel predmetný traktor naďalej riadne používať, nebola namieste aplikácia ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. tzv. materiálneho korektívu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 Tr. zák., keďže tento naplnil nielen objektívnu stránku tohto trestného činu, ale aj jeho subjektívnu stránku, pričom z hľadiska zavinenia konal v tzv. priamom úmysle.

Obžalovaný podané odvolanie proti výroku o treste bližšie neodôvodnil. Keďže krajský súd zrušil výrok o vine napadnutého rozsudku, obligatórne zrušil aj výrok o treste, ktorý mal vo výroku o vine podklad. Nakoľko došlo k zmene celkovej predtým uvedenej právnej kvalifikácie skutku v prospech obžalovaného, logicky to viedlo aj k uloženiu miernejšieho trestu oproti trestu uloženému okresným súdom v napadnutom rozsudku. Pri pôvodnej právnej kvalifikácii skutku bolo možné obžalovanému ukladať za prísnejší zo súdených trestných činov trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov, avšak po zmene právnej kvalifikácie bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až na 3 roky, teda išlo o trestnú sadzbu priaznivejšiu pre obžalovaného.

Druhostupňový súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, keďže však na rozdiel od okresného súdu uznal obžalovaného za vinného len z jedného prečinu, nevzhladol u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j., že spáchal viac trestných činov. Nakoľko poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi okolnosťami v pomere 1 : 0, došlo podľa ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, teda obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Miera závažnosti poľahčujúcej okolnosti bola pomerne významná v prospech obžalovaného s prihliadnutím na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. Prihliadajúc na povahu spáchaného prečinu a jeho celkovú závažnosť, súčasne aj na možnosť nápravy obžalovaného, jeho osobné a majetkové pomery, ako aj na ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., odvolací súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu nebolo na neho nevyhnutne potrebné pôsobiť uložením najprísnejšieho druhu trestu, a to trestu odňatia slobody. Obžalovaný je zamestnaný ako pilčík, pričom dosahuje príjem cca 1.000,- Eur mesačne, okrem toho je vlastníkom rodinného domu a osobného motorového vozidla, nemá vyživovaciu povinnosť a ani žiadny peňažný, resp. iný majetkový záväzok. Vzhľadom na tieto skutočnosti obžalovanému uložil jeden z alternatívnych druhov trestov, a to trest peňažný vo výmere 500,- Eur. Pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu mu zároveň uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Takto uložený trest obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, zároveň postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedá aj všetkým ďalším zákonným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine a o treste, z vyššie uvedených dôvodov, o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.